

ஒரு பேப்பர்

ORU PAPER

எண்ணும் எண்ணங்கள்
யாவினும் வெற்றி!

ஆசிரியர் குழு:

லண்டன்

சேயோன் - அ.இரவி
மணி - அகிலன்

கனடா

தயா - பொன்.விவேகானந்தன்

பாரிஸ்

சிறி

ஜேர்மனி

சேபேன் - சாந்தி

சுவீடன்

ரேமன் - சந்துரு

பொறுப்பாசிரியர்

- கோபி -

மக்கள் தொடர்பு

பாலா

விளம்பரம்

கௌரி - சிந்து

அச்சு

குமார் (ஜேர்மனி)

வடிவமைப்பு

jasmine studio

முகப்பு வடிவமைப்பு

seven zero graphics

விளம்பர வடிவமைப்பு

ரஜீவன் - கிரி

தமிழ் எழுத்துரு உதவி

சுரதா யாழ்வாணன்

நிதி - நிர்வாகம்

முருகானந்தன்

வழங்கல்

உதயகுமார்-ராஜ்-கரன்

உங்கள் தொடர்புக்கு:

தொலைபேசி (Tel)

லண்டன் 020 7043 4310

பாரீஸ் 01 7289 8165

சுவீடன் 043 500 0277

தொலைநகல் (Fax)

020 7043 4312

ஆக்கங்கள் மற்றும்

அஞ்சல்வழித்தொடர்புக்கு:

பணிமனை முகவரி

Oru Paper

45'B' Crusoe Road

Mitcham CR4 3L J

Surrey

மின்னஞ்சல்:

info@orupaper.com

இணையம்:

www.orupaper.com

'Oru Paper' is a bi-lingual paper published from London by Jasmine Studio Ltd. on the 1st and 3rd Fridays of each month. The views expressed are those of the contributors and do not reflect the views of editors or its publishers. All information including advertisements are presented in good faith. However the general public is informed that the publisher accepts no responsibility for any loss or damage whatsoever caused by errors or omissions.

அடியுங்கோ அண்ணா

துசாரா பிரிஸ் என்ற சிங்களத் திரைப்பட இயக்குனர், எங்கள் தேசியத் தலைவர் பிரபாகரன் பெயரில் ஒரு சிங்களத் திரைப்படம் எடுத்து அதனைப் பிரதி செய்வதற்காக தமிழ் நாட்டுக்கு வந்திருக்கிறார். ஈழத்தமிழர் போராட்டத்தை முற்று முழுதாக கொச்சைப்படுத்துகிற திரைப்படம் அது. தமிழ் நாட்டிலுள்ள தமிழ் இன உணர்வாளர்கள் சும்மா விடுவார்களா? பிரிசுக்கு முறையாகக் கொடுத்து அனுப்பி இருக்கிறார்கள். (அடிக்கொடுத்த, ஆத்திரப்பட்ட, ஆவேசப்பட்ட அனைவருக்கும் உணர்வுள்ள ஈழத்தமிழர்கள் சார்பாக என் மகிழ்வும் நன்றியும்.)

இந்தச் செய்தி ஏற்கனவே எல்லோரும் அறிந்தது தான். நான் எழுத வருவது இது தொடர்பாக வேறொன்று. சென்ற வார குழுமம் வார இதழில் 'ஞாநி' என்ற பத்திரிகையாளர் தனது 'ஒபக்கங்கள்' என்ற கட்டுரையில் சுப. வீரபாண்டியன் அவர்களுக்கு ஒரு கடிதம் எழுதியிருக்கிறார். அக்கடிதம் மேற்படி சம்பவம் குறித்ததுதான். 'புத்திஜீவி'களின் வழமையான வாய்ப்பாடுகளின் படி கருத்துச் சுதந்திரம், ஜனநாயகம் என்று ஒப்பாரி வைத்திருக்கிறார்.

செயல்பாடுகளில்லாத புத்திஜீவிகள் எப்பொழுதுமே மக்கள் உணர்வுகளிற்கும், மனித குல விடுதலைக்கும் விரோதிகளாகவே இருப்பார்கள். இதை அறிந்து செயற்படுபவரும் உளர். அறியாமல் செய்வோரும் உளர். ஒடுக்குமுறை அரசின் புலனாய்வுப் பிரிவுகளும் இத்தகையோரைத் தான் குறி வைத்து தம் வசம் இழுக்கின்றன. காசுக்காகவும், பதவிக்காகவும், சுகபோகங்களுக்காகவும், அறிந்தும், அறியாதும், உளவுப்பிரிவுகள் பின்னே இவர்கள் படையெடுக்கின்றனர்.

போகட்டும், அவர்களை விடு. அந்த அறிவு ஜீவிகள் பற்றி நமக்கென்ன அக்கறை? மக்களை நேசித்தோரும், மக்கள் உணர்வுகளை மதித்தோரும் மண் மீது பற்று கொண்டோரும் இருக்கிறார்கள், இயங்குகிறார்கள், வாழ்கிறார்கள், வெல்கிறார்கள், அது போதும் எமக்கு. அதற்கப்பால் வேறு சிந்தனை எதற்கு?

அப்படிச் சொல்லக் கூடாது. அனைத்து வழிகளிலும் நாம் பலமாகவும் வளமாகவும் இருக்க வேண்டும். பதில் சொல்லக் கூடிய திறனாகவும் இருக்க வேண்டும். இந்த 'ஞாநி' போன்ற பிராமணியத் தரவளிகளுக்கு 'சுபவீ' மீது ஏன் கோபம் வருகிறது? தமிழர் போராட்டத்தைக்

கொச்சைப்படுத்துகிற படைப்பொன்றை தமிழர் நிலத்திலேயே பிரதி செய்ய ஒரு மனிதனையல்லாத மாற்றான் வருகிறபோது, ஞாநி, யமுனா ராஜேந்திரன், ரதன் போன்றோர் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கிறார்கள்? கருத்துச் சுதந்திரம், ஜனநாயகம் என்கிற பெயரில் வாயைப் பொத்திக் கொண்டு இருக்க வேண்டுமென்றா எதிர்பார்க்கிறார்கள்?

சற்று மறுதலிக்காக

எழுதுவது: சேயோன்

'ஞாநி'க்குப் பிரச்சினை என்னவென்றால் 'சுபவீ' தமிழ் உணர்வாளராக இருப்பது. அவர்களுடைய பிராமணியத்துவத்துக்கு தமிழ் உணர்வு சிக்கலானது. தங்களுடைய பிராமணியத்துக்கு அவர்கள் மார்க்சிய முலாம் பூசி தம்மை வெளிப்படுத்துவார்கள். இவ்வாறு மார்க்சிய முலாம் பூசி வெளிப்படுபவர்களாக சிலரைக் காட்டலாம். ஞாநி, இந்து ராம் போன்றவர்கள் இவர்கள். இந்து வெறியர்களாக பிராமணியத்தை வெளிப்படுத்துபவர்களாக சோ, சுப்பிரமணியசாமி, ஜெயலலிதா போன்றோரைக் குறிப்பிடலாம்.

எப்படியோ இவர்கள் ஒரு நேர்கோட்டில் சந்திப்பார்கள். இவர்களுக்குப் பொது எதிர்ப்பாக அல்லது பொது எதிரியாக ஒன்று இருக்கும். அது தமிழ்த்தேசியம். தமிழ் இன உணர்வு, திராவிட எழுச்சி இந்த எதிர்ப்பை அவர்கள் வெளிப்படுத்துவதற்காகப் பயன் படுத்தும் சொற்கள்தான் கருத்தரிமை, கருத்துச் சுதந்திரம் ஜனநாயகம் நடுநிலைமை தனிநபர் சுதந்திரம் இன்னும் இப்படி அற்புதமான சொல்லாடல்கள் இருக்கின்றன.

இருக்கட்டும், என்னுடைய அடுத்த கேள்வி என்னவென்றால் சிங்கள அரசு தமிழர் தேசங்களில் அடூழியம் புரிகின்றனவே. இவர்கள் அவை பற்றி ஒன்றும் பறையக் காணாமே! செஞ்சோலை வளாகத்தில் பாய்ந்த குண்டில் பிஞ்சுக் குழந்தைகள் அறுபதின்மர் அழிந்தார்களே! 'ஞாநி' அப்போது எங்கு போனார்? அவாளுடைய ஆத்துக்குப்போய் அறுசுவை உண்டி பூசித்துக் கொண்டிருந்தாரோ? அதுபற்றி ஏதும் அவருடைய வார்த்தையிலிருந்து எழவில்லையே! துசாரா விற்கு விழுந்த அடி கண்டு பதறுகிறாரே! அந்த அடி அவருக்கும் எங்கேயும் பட்டுவிட்டதோ?

நிலையாமை

வாழ்வினதும் அதற்கு ஆதாரமாக இருப்பவையான பொருட்களினதும் நிலையாத தன்மையைக் கூறுவதே நிலையாமை எனும் இவ்வத்தியாயம் ஆகும். நிலையில்லாதவற்றை நிலையானவை என நம்பும் குணம் வெறுக்கப்படத்தக்கது. வாழ்வின் தன்மையை நன்கு அறிந்து கொள்ளாத மூடர்களே மனிதர்களையும் பொருட்களையும் அவற்றின் வெளித்தோற்றத்திலிருந்து அல்லது அவற்றின் தேவைகளிலிருந்து அவை நிலையானவை என நம்புவர். அப்படியான நோக்கம் ஒரு குறுகிய பார்வை என கொள்ளுதல் அவசியம். அப்படி நிலையில்லாதவற்றை நிலையென நம்பும் மூடர்களுடைய அறியாமை வெறுத்து ஒதுக்கப்பட வேண்டியதொன்றாகும். (குறள் 331).

நிலையற்றவைகளில் முதன்மையானது ஒரு வனது செல்வம் ஆகும். கிராமங்களில் நடைபெறும் கூத்து போன்ற களியாட்டங்களுக்கு சிறிது சிறிதாகக் கூட்டம் சேருவது போன்று செல்வம் ஒருவனுக்குச் சிறிது சிறிதாகவே சேரும். ஆனால் அது போகும் போது கூத்துக் கொட்டகையிலிருந்து கூட்டம் விரைவாகக் கரைவது போன்று கரைந்து விடும். (குறள் 332). (இக் குறளிலிருந்து தமிழ் மண்ணில் இரண்டாயிரத்து ஐநூறு வருடங்களுக்கு முன்பே கூத்து, நாடகம் போன்ற கலைகள் வளர்ந்திருந்தன என அறியக்கூடியதாக இருக்கிறது.)

எனவே இவ்வாறு விரைவில் கரைந்து விடக்கூடிய நிலையில்லாத செல்வத்தை அது தானாகக் கரைந்து போய் விடுவதற்கு முன்பே பயனுள்ள செயல்களுக்காக அவற்றை உபயோகப்படுத்திக்கொள்ளல் அவசியமாகும். (குறள் 333). இக் கருத்தும் இதற்கு முந்தைய கருத்தும் செல்வத்தின் நிலையற்ற தன்மையையும் அதைச் சேமித்து வைத்திருப்பதில் ஒரு பயனும் இல்லை என்பதையும் வலியுறுத்துகின்றது.

மனித வாழ்வில் ஒரு நாள் என்பது திரும்பத்திரும்பத் தோன்றும் ஒரு நிலையான நியதிபோல் தோன்றினாலும் இந்த நாளே ஒருவனது

வாழ்நாளை சிறிது சிறிதாக அறுக்கும் வான் என்பதை உணராதது இருக்கின்றனர். ஒவ்வொரு நாளின் வரவும் ஒருவனது வாழ்நாளைச் சிறிது சிறிதாகச் சிதைக்கின்ற ஒரு கருவியே. (குறள் 334).

உயிருவற் காட்டுவ் வழி

எழுதுவது: இராம. கே. நாதன்

வாழ்வு நிலையற்றது. உயிர் உடலைவிட்டுப் பிரியும் முன் விரைந்து நற்காரியங்களைச் செய்தல் வேண்டும். உயிர் உடலை விட்டுப் பிரிவதற்கு அறிகுறியாக நாவின் சுழற்சி நின்றது விடும். விக்கல் தோன்றும். ஆகவே அந்த நிலை எய்த முன்பதாகவே எப்போது தருணம் கிடைக்குமோ அவ் வேளைகளிலேயே சமூகத்திற்குப் பயனுள்ள நற்பணிகளைச் செய்தல் வேண்டும். பின்பு செய்யலாம் என பிற்போட்டால் அது காலம் கடந்த செயல் ஆக மாறிவிடும். (குறள் 335)

எவ்வளவு பெரிய தலைவராக இருப்பினும், பெரிய ஞானியாக, பெரிய அறிவாளியாக இருப்பினும், அவர்கள் எப்போது தமது வாழ்வு முடிவடையும் என அறியாதவர்களாகவே இருப்பர். ஏனெனில் நேற்று இருந்தவர் இன்று இல்லை யென்னும் நிரந்தரமற்ற நிலையிலேதான் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றனர். அத்தகைய நிலையற்ற நிலைப்பாட்டினை உடையதுதான் இந்த உலகம். (குறள் 336)

இப்படியான நிலையற்ற தன்மையையுடைய மனிதர்கள் தமது உண்மையான நிலையை உணராத பலபல திட்டங்கள் தீட்டுவதும், மனக் களவுகளைக் கொண்டவர்களுமாக வாழ்கின்றனர். அவர்களுடைய எண்ணங்கள் நிறைவேறுவதற்கு முன்பதாகவே அவர்களுடைய வாழ்வு முடிவடைந்து விடலாம் என்பதை உணராதவர்களாக இருக்கின்றனர். (குறள் 337)

மார்க்சியம் ஒன்று சொல்லும். அது பாட்டாளி வர்க்க சர்வாதிகாரம். ஒம் 'சர்வாதிகாரம்' என்று தான் சொல்கிறது. பாட்டாளிவர்க்க ஜனநாயகம் என்று அது சொல்லவில்லை. கருத்துச் சுதந்திரம், தனிமனித சுதந்திரம் என்று எதுவும் பேசவில்லை. மார்க்சியத்திற்குத் தெளிவாகத் தெரியும். ஜனநாயகச் சுதந்திரம் என்ற பெயரில் மாணுட விரோதிகள் வருவார்கள், நஞ்சினை நெஞ்சில் வைத்து நாவினில் அன்பு வைத்து வருவார்கள். பெரியார் கூட இந்த 'ஜனநாயகத்தையும்' இந்த 'சுதந்திரத்தையும்' மறுத்தவராகவே காணப்படுகிறார்.

'ஞாநி' ஒன்று சொல்கிறார். துசாரா பிரிஸ் தன்னுடைய கருத்தைக் கூறுவதற்காக ஒரு திரைப்படம் எடுத்திருக்கிறார். அவருடைய கருத்தை மறுத்து நீங்களும் ஒரு திரைப்படம் எடுக்கலாம்தானே? இந்தக் கருத்தே ஒரு மகா அபத்தம். கருத்துச் சுதந்திரம் என்கிற பெயரில் விடுதலைப் போராட்டத்தைக் கொச்சைப் படுத்தி வருவதை நாம் அனுமதிக்க முடியாது. உணர்வுள்ள எவரும் அனுமதிக்க மாட்டார்.

ஈழத்தில் விடுதலைப்போர் நிகழ்கிறது. அதனை அமெரிக்கா, இந்தியா, சீனா என்ற மிகப்பெரிய வல்லரசு நாடுகள் எதிர்க்கின்றன. இவை சிங்கள அரசுக்குப் பொருளாதார, ஆயுத உதவிகள் வழங்குகின்றன. சிங்கள அரசு துசாரா பிரிசுக்கு நிதி வழங்கி 'பிரபாகரன்' திரைப்படம் எடுக்க உதவி செய்கிறது. ஈழத்தின் சுதந்திரப் போரை கொச்சைப்படுத்தி இன்னும் பல திரைப்படங்கள் வரத்தான் போகின்றன. அவ்வாறு வருகையில் தமிழ் இன உணர்வாளர்கள் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று ஞாநி எதிர்பார்க்கிறார்?

ஈழப்போரைக் கைவிட்டுவிட்டு, அதற்கான ஆதரவுப் பிரச்சாரத்தை விட்டுவிட்டு பதில் சொல்வதற்காக திரைப்படங்களைத் தயாரித்துக் கொண்டு இருக்க வேண்டுமென்று எதிர்பார்க்கிறாரா? இப்படி எவ்வளவு காலத்துக்கு எவ்வளவு திரைப்படங்களைத் தயாரிக்கலாம்? துசாரா என்ற துட்டன் வருவான் பிறகு பிசாரா என்ற பித்தன் வருவான் எல்லோருக்கும் பதில் சொல்ல படங்கள் தயாரிப்பதா நம்வேலை?

சுப.வீ. அண்ணா! மற்றும் உங்களைச் சுற்றி உள்ள யாவருக்கும் ஈழத்தமிழர் நாம் சொல்கிறோம். அடியுங்கொண்ணா. அதுக்கு மிஞ்சி ஏதும் என்றால் நாங்களும் வருவம். அடியுங்கொண்ணா. இப்படி ஆரும் ஏதும் கதைச்சால் அவையெங்கும் குடுங்கொண்ணா.

தான் வாழ்ந்து வெளிவந்த முட்டையின் கோதுகளை உதறித் தள்ளிவிட்டு ஒரு பறவைக்குஞ்சு பறந்து விடுகின்றதோ. அதுபோன்றதே உடலுக்கும் உயிருக்கும் உள்ள தொடர்பாகும். உயிருள்ளவரைதான் உடல் பேணப்படுகிறது. உடலைவிட்டு உயிர்பிரிந்தபின் உடல் கோது போன்ற நிலையை அடைந்து விடுகின்றது. அதன்பின் உடல் உதாசீனப் படுத்தப்படுகிறது. எனவே இவ்வுடல் விரைவில் பறந்துவிடப் போகின்ற உயிருக்கு ஒரு தற்காலிகமான கூடென்பதை உணர்தல் வேண்டும். (குறள் 338)

உறக்கமும், விழிப்பும் மாறிமாறி ஒருவருடைய வாழ்க்கையில் நிகழ்வது போன்று, இறப்பும் பிறப்பும் காலச்சக்கரத்தில் மாறிமாறி வருபவையே. இவற்றில் என்றும் மாறுதல் ஏற்படப்போவதில்லை. இறப்பை, உறக்கத்தைப் போலவும், பிறப்பை, விழித்தல் போலவும் இவை உலக இயக்கத்தின் நியதி எனவும் ஏற்றுக் கொள்ளுதல் வேண்டும். (குறள் 339)

உயிர் என்பது வீடு இல்லாத ஒரு நாடோடி போன்றது. தற்காலிகமாக ஒரு உடலைத் தனது வீடாகக் கொள்கிறது. அந்த வீட்டில் நீண்ட நாட்களாகத் தங்கியிருப்பதில்லை. மிகக்குறுகிய காலத்தில் அந்த வீட்டைவிட்டு வெளியேறி விடுகிறது. அதன்பின் அந்த வீடு பாழடைந்து விடுகிறது. உயிர் மாத்திரமே அழியாத தன்மையுடையதாக இருக்கிறது. அனைத்துப் பொருட்கள் யாவையும் அழிந்து விடக்கூடியன. நிரந்தரமற்றவையே. (குறள் 340)

இந்த அத்தியாயத்தில் உடலின், செல்வத்தின், பொருட்களின் நிலையாத தன்மையும், சந்தர்ப்பம் உள்ள போதே நல்ல காரியங்களை காலம் தாழ்த்தாது செய்திடல் அவசியம் என்பதையும், அடுத்த நொடியில் கூட தாம் உயிருடன் இருப்போம் என அறியாதவர்கள், நீண்டகாலத்திட்டங்கள் தீட்டுவதையும், மனக்கோட்டைகள் கட்டுவதையும் அவர்களது வாழ்க்கையின் உண்மைநிலையை உணராத அறியாமையே எனவும் வகுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளது.